
Kad žmuogos būto laimings terēk mažā –
Ožtenk ēšgērstē, kāp tīlē spruogst pavasari beržā,
Ožtenk pajostē švelnēs viejē ronkas
Ēr užoustē kvepontēs žalēs lonkas.

Kad žmuogus džiaugtomēs, terēk mažā –
Ožtenk prēsēglaustē pri miediu ē paklaustē – „Kāp gīvenat, mēška vakā?“
Vuo kartās rēk tik minties saulē pajimtē i kliebi,
Ar ēš dēdēliū rasuos lašieliu padērbtē saujuo opieli.

Ēš tēkrūju ligi laimēs žmuogou terēk mažā,
Bet tik tam, kas muok džiaugtēis gīvenēmo,
Vuo ne kauptē – mona piningā,
Gal tik tam, kam graži i brongi kuožna dēina
Ē kas sopront, ka žemē gīva, kāp ēr mes.
Tik mūsa daug, vuo ana vēina.